

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 49 din 2009
privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și
libertatea de a furniza servicii în România

Emitent: Guvernul României

Publicata în: Monitorul Oficial nr. 366 din 1 iunie 2009

Având în vedere obligațiile care revin României ca urmare a angajamentelor asumate în cadrul Tratatului de aderare la Uniunea Europeană de a duce la îndeplinire obiectivul desăvârșirii pieței interne, precum și obligația de a transpune în timp util prevederile directivelor comunitare în legislația națională,

văzând importanța strategică și impactul economic și social semnificativ al Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne, denumită în continuare directiva;

date fiind complexitatea și sfera largă de aplicabilitate ale directivei, eforturile considerabile și resursele logistice, financiare și umane pe care autoritățile naționale le vor investi în vederea punerii în aplicare a acesteia,

având în vedere necesitatea creării unui cadru juridic adecvat care să fundamenteze măsurile prealabile pe care autoritățile competente trebuie să le ia pentru punerea în aplicare a prevederilor directivei și termenul foarte restrâns până la care administrația publică din România va trebui să fie pregătită să pună în aplicare prevederile acesteia, respectiv data de 28 decembrie 2009,

apreciind ca esențială estimarea în timp util a resurselor necesare îndeplinirii obligațiilor care rezultă din prevederile directivei,

ținând cont de faptul că transpunerea directivei presupune și implementarea unor mecanisme de cooperare administrativă, precum și crearea unei platforme electronice integrate, care să permită prestatorilor de servicii din toate statele membre accesul la distanță la îndeplinirea formalităților administrative, realizarea acestora necesitând un interval de timp de cel puțin 6 luni și un cadru juridic adecvat, astfel încât acestea să fie funcționale la data de 28 decembrie 2009,

considerând imperativă crearea în cel mai scurt termen a cadrului normativ necesar adoptării măsurilor de pregătire a implementării prevederilor directivei până la data reglementată de actul comunitar,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 1

Prezenta ordonanță de urgență reglementează cadrul general al libertății de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii pe teritoriul României.

ART. 2

În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru - stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;
- b) serviciu - orice activitate economică independentă, prestată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații;
- c) prestator - orice persoană fizică, cetățean al unui stat membru, sau orice persoană juridică stabilită într-un stat membru, care oferă ori prestează un serviciu;
- d) beneficiar - orice persoană fizică, inclusiv consumatorul, așa cum este acesta definit în Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cetățean al unui stat membru sau care beneficiază de drepturi conferite prin acte normative comunitare, sau orice persoană juridică stabilită într-un stat membru, care, în scopuri profesionale ori nonprofesionale, utilizează sau intenționează să utilizeze un serviciu furnizat;
- e) stat membru de stabilire - statul membru pe al cărui teritoriu este stabilit prestatorul de servicii în cauză;
- f) stabilire - exercitarea efectivă de către prestator, pe o perioadă nedeterminată, a unei activități economice cu caracter independent, având un sediu stabil, fără ca acesta să fie în mod necesar un sediu statutar;
- g) stat membru în care se prestează serviciul - statul membru în care serviciul este oferit de către un prestator stabilit într-un alt stat membru;
- h) autoritate competentă - orice organism sau autoritate dintr-un stat membru cu rol de control ori de reglementare în ceea ce privește activitățile de servicii, în special autoritățile administrative, precum și ordinele profesionale și asociațiile profesionale sau alte organisme profesionale care, în exercitarea competenței de autoreglementare, creează cadrul legal pentru accesul la activitățile de servicii ori exercitarea acestora;
- i) regim de autorizare - orice procedură care obligă prestatorul sau beneficiarul la efectuarea anumitor formalități în vederea obținerii unei decizii din partea unei autorități competente pentru accesul la o activitate de servicii ori exercitarea acesteia;
- j) cerință - orice obligație, interdicție, condiție sau limitare impusă prestatorilor ori beneficiarilor de servicii, care este prevăzută în actele cu caracter normativ sau administrativ ale autorităților competente ori care rezultă din jurisprudență, practici administrative, norme ale ordinelor profesionale sau norme colective ale asociațiilor

profesionale ori ale altor organizații profesionale, adoptate în exercitarea competenței lor de autoreglementare; clauzele contractelor colective de muncă negociate de partenerii sociali nu sunt, în sine, considerate cerințe în sensul prezentei ordonanțe de urgență;

k) motive imperative de interes general - ordinea publică, siguranța publică, sănătatea publică, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială, protecția consumatorilor, beneficiarilor serviciilor și a lucrătorilor, loialitatea tranzacțiilor comerciale, combaterea fraudei, protecția mediului, sănătatea animalelor, proprietatea intelectuală, conservarea patrimoniului național istoric și artistic, obiectivele de politică socială și de politică culturală, precum și orice alte considerente calificate ca motive imperative de interes general de Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în jurisprudența sa;

l) profesie reglementată - orice activitate profesională, astfel cum aceasta este definită în art. 3 alin. (1) din Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare;

m) organizație caritabilă - organizație constituită în condițiile legii, care desfășoară activități neremunerate constând în acordarea de ajutor persoanelor aflate în nevoie în mod permanent sau temporar;

n) registru - orice evidență sau bază de date administrată de o autoritate competentă, în format electronic ori pe hârtie, cuprinzând informații cu privire la prestatorii de servicii în general sau prestatorii de servicii autorizați într-un domeniu specific;

o) Sistemul de informare în cadrul pieței interne (SIPI) - platforma electronică prin intermediul căreia se realizează schimbul de informații și comunicarea între autoritățile competente, care decurg din obligațiile de cooperare administrativă prevăzute în prezenta ordonanță de urgență;

p) Interactive Policy Making (IPM) - platforma electronică prin intermediul căreia se realizează raportarea regimurilor de autorizare, a condițiilor evaluate, a celor menținute și a celor eliminate, în urma transpunerii prevederilor Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne în legislația sectorială din domeniul serviciilor.

ART. 3

(1) În cazul în care dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență contravin dispozițiilor unui act normativ național care a transpus o directivă sau a creat cadrul juridic necesar aplicării directe a unui regulament și care reglementează aspecte specifice ale accesului la o activitate de servicii ori la exercitarea acesteia în sectoare specifice sau pentru profesii specifice, în conformitate cu actul normativ comunitar transpus, dispozițiile actului normativ special prevalează.

(2) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nu vizează norme ale dreptului internațional privat, în special norme care reglementează legislația aplicabilă obligațiilor contractuale și extracontractuale, inclusiv cele care garantează consumatorilor protecția oferită acestora prin normele de protecție a consumatorilor din legislația cu privire la consumatori în vigoare.

ART. 4

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică atât serviciilor furnizate de către prestatorii stabiliți în România, cât și serviciilor furnizate transfrontalier, în România, de către prestatori stabiliți în alt stat membru.

(2) Nu intră în domeniul de aplicare al prezentei ordonanțe de urgență:

a) serviciile financiare, precum serviciile bancare, de credit, asigurări și reasigurări, pensii ocupaționale și personale, valori mobiliare, fonduri de investiții, plăți și consultanță pentru investiții, inclusiv serviciile menționate la art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) serviciile și rețelele de comunicații electronice, precum și resursele și serviciile asociate, în ceea ce privește domeniile reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 527/2002, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, republicată, Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2007 privind condițiile generale referitoare la interoperabilitatea serviciilor de televiziune digitală interactivă, precum și a echipamentelor de televiziune digitală ale consumatorilor;

c) serviciile în domeniul transportului, inclusiv serviciile portuare;

d) serviciile de angajare ale agențiilor de ocupare temporară a forței de muncă;

e) serviciile medicale, indiferent dacă sunt asigurate sau nu în cadrul unor unități sanitare și indiferent de modul în care sunt organizate și finanțate ori dacă sunt de natură publică sau privată;

f) serviciile audiovizuale, inclusiv serviciile cinematografice, indiferent de modul lor de producție, distribuție și transmisie, precum și serviciile de radiodifuziune;

g) activitățile de jocuri de noroc care presupun pariuri cu o miză cu valoare pecuniară, inclusiv loterie, jocuri de cazinou și tranzacții referitoare la pariuri;

h) activitățile asociate exercitării autorității publice;

i) serviciile sociale privind locuințele sociale, serviciile privind îngrijirea copiilor și ajutorul acordat familiilor sau persoanelor aflate în nevoie în mod permanent ori temporar, care sunt furnizate de stat, de către prestatori mandatați de stat sau de către organizații caritabile, așa cum sunt ele definite la art. 2 lit. m);

j) serviciile de securitate privată;

k) serviciile prestate de notari și executori judecătorești.

(3) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică în domeniul legislației fiscale prescriptive și cerințelor administrative de punere în aplicare a legilor fiscale.

CAPITOLUL II

Simplificarea administrativă

ART. 5

(1) În cazul în care o autoritate competentă română solicită ca prestatorul să prezinte un certificat, o atestare sau un alt document pentru a dovedi că o anumită cerință a fost îndeplinită, aceasta acceptă orice document dintr-un stat membru întocmit într-un scop echivalent sau din care reiese clar că cerința respectivă este îndeplinită.

(2) Autoritățile române nu pot solicita prezentarea unui document emis într-un alt stat membru în original, în copie certificată pentru conformitate sau traducere certificată, cu excepția cazurilor prevăzute de alte acte normative care transpun acte comunitare ori creează cadrul pentru aplicarea directă a regulamentelor sau a cazurilor în care o astfel de cerință este justificată printr-un motiv imperativ de interes general. Autoritățile române pot solicita prezentarea unor traduceri necertificate ale unor documente în limba română.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică documentelor menționate în actele normative prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

ART. 6

(1) Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează Punctul de contact unic electronic, denumit în continuare PCU electronic.

(2) PCU electronic asigură, pentru prestatori, posibilitatea îndeplinirii cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, a următoarelor proceduri și formalități:

a) ansamblul procedurilor și formalităților necesare pentru accesul la activitățile de servicii ale acestora, în special declarațiile, notificările sau cererile necesare pentru obținerea autorizării, inclusiv cererile de înscriere într-un registru;

b) orice cereri de autorizare necesare pentru exercitarea activităților de servicii.

(3) Autoritățile competente trebuie să se înregistreze în sistemul PCU electronic în termen de maximum 30 de zile de la data la care acesta devine funcțional.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul controlului spațiilor în care se prestează serviciul sau al echipamentului utilizat de către prestator ori în cazul examinării capacității sau a integrității sănătății prestatorului ori a personalului său responsabil.

(5) PCU electronic are statut de sistem informatic de utilitate publică, parte integrantă a Sistemului e-guvernare din Sistemul Electronic Național. Prevederile cărții I titlul II din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(6) Se desemnează Agenția pentru Serviciile Societății Informaționale (ASSI) ca autoritate responsabilă pentru realizarea, operaționalizarea și administrarea PCU electronic.

(7) Funcționarea PCU electronic nu aduce atingere competențelor autorităților administrației publice din România, nici ale organismelor profesionale sau ale altor organe cu competență de reglementare, autorizare ori control în domeniul serviciilor.

(8) Limitele competenței operatorului PCU electronic, detalierea mecanismelor de funcționare și a tuturor activităților desfășurate prin intermediul PCU electronic se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(9) PCU electronic va deveni funcțional până la data de 28 noiembrie 2009.

ART. 7

(1) Prin intermediul PCU electronic se asigură accesul direct al prestatorilor la următoarele informații:

a) cerințele impuse prestatorilor stabiliți pe teritoriul României, în special cele cu privire la procedurile și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru a avea acces la activitățile de servicii și pentru a le exercita;

b) coordonatele autorităților competente, necesare în vederea contactării directe a acestora, inclusiv coordonatele autorităților responsabile în materie de exercitare a activităților de servicii;

c) mijloacele și condițiile de acces la registrele publice cu privire la prestatori și servicii;

d) căile de atac disponibile în cazul unui litigiu între autoritățile competente și prestator sau beneficiar, între un prestator și un beneficiar ori între prestatori;

e) datele de contact ale asociațiilor și organizațiilor, altele decât autoritățile competente, de la care prestatorii sau beneficiarii pot obține asistență practică.

(2) Prin intermediul PCU electronic se asigură prestatorilor, la cerere, asistență din partea autorităților competente, constând în informații asupra modului în care sunt interpretate și aplicate cerințele menționate la alin. (1) lit. a). Obligația autorităților competente de a oferi asistență nu implică acordarea de consiliere juridică în cazuri individuale, ci vizează doar furnizarea de informații generale asupra modului în care cerințele sunt interpretate sau aplicate.

(3) Autoritățile competente au obligația de a răspunde, prin intermediul PCU electronic, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, oricărei cereri de informații sau asistență menționate la alin. (1) și (2) și, în cazurile în care cererea este eronată ori nefondată, au obligația de a informa solicitantul în consecință, în cel mai scurt timp, dar nu mai mult de 3 zile lucrătoare.

(4) ASSI este responsabilă pentru buna funcționare, din punct de vedere tehnic, a PCU electronic. Autoritățile competente răspund pentru conținutul informațiilor și documentelor colectate, transmise și procesate prin intermediul PCU electronic.

(5) Autoritățile competente au obligația de a actualiza informațiile cu privire la autorizarea activităților de servicii, precum și a procedurilor de autorizare din domeniul lor de activitate, în cadrul PCU electronic.

CAPITOLUL III

Libertatea de stabilire a prestatorilor

SECȚIUNEA 1

Autorizații

ART. 8

(1) Accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia poate fi supus(ă) unui regim de autorizare numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) existența unui regim de autorizare este justificată de un motiv imperativ de interes general;

b) obiectivul urmărit nu poate fi atins printr-o măsură mai puțin restrictivă, în special din cauză că un control ulterior ar fi tardiv pentru a fi, în mod real, eficient;

c) regimul de autorizare este nediscriminatoriu în ceea ce privește prestatorii.

(2) Prezenta secțiune nu se aplică acelor aspecte specifice ale regimurilor de autorizare care sunt reglementate direct sau indirect prin alte acte normative naționale care transpun acte comunitare.

ART. 9

(1) Regimurile de autorizare au la bază criteriile de natură a limita marja de apreciere a autorităților competente, astfel încât acestea să nu fie aplicate într-un mod arbitrar.

(2) Criteriile care stau la baza regimurilor de autorizare trebuie să fie:

a) nediscriminatorii;

b) justificate printr-un motiv imperativ de interes general;

c) proporționale în raport cu obiectivul de interes general urmărit;

d) clare și lipsite de ambiguități;

e) obiective;

f) făcute publice în prealabil;

g) transparente și accesibile.

(3) Este interzisă impunerea unor condiții de acordare a autorizației pentru stabilire, prin care se dublează cerințele și controalele echivalente sau comparabile ca scop, la care prestatorul a fost supus deja în alt stat membru ori în România.

(4) Persoanele desemnate potrivit art. 31 alin. (2) și prestatorul oferă sprijin autorității competente prin furnizarea oricăror informații necesare cu privire la aceste cerințe.

(5) Autorizația permite prestatorului accesul la activitatea de servicii sau exercitarea acelei activități pe teritoriul României, inclusiv prin înființarea de agenții, filiale, sucursale, birouri.

(6) Autorizația poate fi limitată la o anumită parte a teritoriului numai dacă limitarea este justificată de un motiv imperativ de interes general.

(7) Autorizația se acordă de îndată ce se stabilește, în urma unei examinări corespunzătoare, că au fost îndeplinite condițiile de autorizare, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 12 alin. (2).

(8) Orice decizie a autorităților competente, inclusiv refuzul sau retragerea unei autorizații, trebuie motivată corespunzător și poate fi atacată în fața instanțelor judecătorești, potrivit dreptului comun. Decizia de acordare a autorizației nu trebuie motivată.

ART. 10

(1) O autorizație este acordată unui prestator pe o durată nelimitată, cu excepția cazurilor următoare:

- a) autorizația se reînnoiește automat sau se supune condiției îndeplinirii continue a cerințelor;
- b) numărul autorizațiilor disponibile este limitat dintr-un motiv imperativ de interes general;
- c) o durată limitată de autorizare poate fi justificată printr-un motiv imperativ de interes general.

(2) Legislația specifică privind regimurile de autorizare poate prevedea termene maxime în care prestatorul trebuie să își înceapă activitatea, ulterior obținerii autorizației.

(3) Prestatorii sunt obligați să informeze autoritatea competentă, prin intermediul PCU electronic, cu privire la următoarele schimbări:

- a) constituirea de filiale ale căror activități intră în sfera de aplicare a regimului de autorizare;
- b) schimbări în urma cărora condițiile de acordare a autorizației nu mai sunt îndeplinite.

(4) În situația în care prestatorul nu mai îndeplinește condițiile de autorizare, autoritatea competentă poate retrage autorizația acordată prestatorului în cauză.

ART. 11

(1) În cazul în care numărul autorizațiilor disponibile pentru o anumită activitate este limitat din cauza cantității reduse de resurse naturale sau din cauza unei capacități tehnice reduse, autoritățile competente trebuie să instituie o procedură de selecție a candidaților bazată pe imparțialitate și transparență.

(2) Autoritățile competente asigură publicitatea adecvată a deschiderii, desfășurării și închiderii procedurii de selecție.

(3) La stabilirea normelor pentru procedura de selecție, autoritățile competente pot avea în vedere motive imperative de interes general, precum: sănătatea publică, obiective de politică socială, sănătatea și siguranța angajaților sau a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă, protecția mediului, protejarea patrimoniului cultural, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate și loialitatea tranzacțiilor comerciale și alte motive imperative de interes general, în conformitate cu legislația națională, precum și cu legislația comunitară cu aplicabilitate directă.

(4) Autorizația prevăzută la alin. (1) se acordă pentru o perioadă de timp limitată, proporțional cu cantitatea de resurse naturale sau, după caz, cu capacitatea tehnică. Aceasta nu se reînnoiește automat și nu oferă alte avantaje prestatorului a cărui autorizație a expirat sau oricărei persoane care are o relație specială cu prestatorul în cauză.

ART. 12

(1) Procedurile și formalitățile de autorizare trebuie să fie clare și ușor accesibile, să fie făcute publice în avans și să ofere solicitanților garanția că cererea lor este procesată în mod obiectiv și imparțial.

(2) Cererea solicitantului este procesată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data depunerii documentației complete. Termenul poate fi prelungit o singură dată de către autoritatea competentă, pentru o perioadă de maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de prelungirea dispusă de autoritatea competentă. Prolungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(3) Autorizația se consideră acordată în situația în care autoritățile competente nu au răspuns în termenul prevăzut la alin. (2). Cu toate acestea, se poate stabili un regim diferit în cazul în care acest lucru este justificat de motive imperative de interes general, inclusiv un interes legitim al unei terțe părți.

(4) Autoritatea competentă transmite solicitantului o confirmare de primire a cererii, în termen de 5 zile calendaristice de la data primirii cererii. Confirmarea de primire a cererii trebuie să precizeze următoarele:

- a) termenul de procesare a cererii;
- b) căile de atac disponibile;
- c) după caz, mențiunea că, în lipsa unui răspuns în termenul specificat, autorizația se consideră acordată.

(5) În cazul unei cereri sau al unei documentații incomplete, solicitantul este informat în cel mai scurt timp, dar nu în mai mult de 5 zile lucrătoare de la primirea cererii, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de procesare a cererii, prevăzut la alin. (2).

(6) În cazul în care o cerere este respinsă pentru motive de natură procedurală, solicitantul este informat în cel mai scurt termen, dar nu în mai mult de 5 zile lucrătoare de la depunerea cererii.

(7) Taxele percepute solicitantului în legătură cu cererea sa trebuie să fie proporționale cu costul procedurilor de autorizare în cauză, fără a depăși acest cost.

SECȚIUNEA a 2-a

Cerințe interzise sau supuse evaluării

ART. 13

Nu pot fi incluse într-un regim de autorizare următoarele cerințe:

- a) cerințe discriminatorii bazate direct ori indirect pe cetățenie sau, în cazul persoanelor juridice, pe situarea sediului social, în special: cerința de a deține cetățenia română, impusă prestatorului, personalului acestuia, asociaților/acționarilor sau membrilor consiliului de administrație ori de supraveghere, sau cerința de a avea

reședința în România, impusă prestatorului serviciului, personalului acestuia, asociaților/acționarilor sau membrilor consiliului de administrație ori de supraveghere;

b) interdicția de a fi stabilit sau de a fi înscris în registru în mai mult de un stat membru;

c) restricții asupra libertății unui prestator de a alege între a se stabili cu titlu principal sau secundar pe teritoriul României;

d) restricții asupra libertății unui prestator de a alege între stabilirea sub formă de agenție, de sucursală sau de filială pe teritoriul României;

e) impunerea condiției de reciprocitate cu statul membru în care prestatorul este deja stabilit, cu excepția condițiilor de reciprocitate prevăzute de legislația națională care transpune acte comunitare și de actele comunitare cu aplicabilitate directă în domeniul energiei;

f) condiționarea eliberării autorizației de a presta un serviciu de efectuarea unei analize economice care să demonstreze existența unei nevoi economice sau a unei cereri a pieței, de evaluarea efectelor economice potențiale ori curente ale serviciului furnizat sau de evaluarea adecvării serviciului în raport cu obiectivele planificării economice stabilite de către autoritățile competente; această interdicție nu se referă la cerințele de planificare ce țin de motive imperative de interes general și care nu vizează obiective economice;

g) intervenția directă sau indirectă a operatorilor economici concurenți în procesul de acordare a autorizației de prestare a unui serviciu ori în procesul de adoptare a unor decizii, cu excepția ordinelor și a asociațiilor profesionale sau a altor organizații în calitate de autoritate competentă; această interdicție nu vizează consultarea organizațiilor precum camere de comerț sau parteneri sociali în alte aspecte decât cererile individuale de autorizare și nici consultarea publicului larg;

h) obligația de a constitui sau de a participa la constituirea unei garanții financiare ori de a încheia o asigurare la un prestator sau organism stabilit pe teritoriul României, în situația în care prestatorul este asigurat în alt stat membru;

i) obligația de a fi înscris, în prealabil, pentru o anumită perioadă, în registre din România, în vederea prestării unui serviciu sau de a fi exercitat, în prealabil, o activitate pe teritoriul României, pentru o anumită perioadă de timp.

ART. 14

(1) Autoritățile competente române pot condiționa accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia de oricare dintre următoarele cerințe:

a) restricții cantitative sub forma limitărilor stabilite în funcție de populație sau restricții teritoriale constând în stabilirea unei distanțe geografice minime între prestatori;

b) obligația unui prestator de a se constitui sub o anumită formă juridică;

c) cerințe referitoare la deținerea unui capital social minim;

d) cerințe care rezervă accesul la anumite activități de servicii anumitor prestatori, în temeiul specificului activității, altele decât cerințele referitoare la domeniile reglementate de Legea nr. 200/2004, cu modificările și completările ulterioare;

e) interdicția de a avea mai mult de un loc de stabilire pe teritoriul României;

f) cerințe care stabilesc un număr minim de salariați;

- g) tarife obligatorii minime și/sau maxime pe care trebuie să le respecte prestatorul;
- h) obligația prestatorului de a oferi alte servicii împreună cu serviciul său.

(2) Cerințele menționate la alin. (1) pot fi impuse numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) nediscriminare - cerințele sunt nediscriminatorii în cazul persoanelor fizice, în funcție de cetățenie sau de naționalitate, iar în cazul persoanelor juridice, în funcție de situarea sediului social;

b) necesitate - cerințele sunt justificate printr-un motiv imperativ de interes general, astfel cum este definit acesta la art. 2 lit. k);

c) proporționalitate - cerințele sunt adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit, ele nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu este posibilă înlocuirea acestor cerințe cu alte măsuri mai puțin restrictive care să asigure atingerea aceluiași rezultat.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) sunt incidente serviciilor de interes economic general doar în măsura în care aplicarea acestora nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea misiunii speciale care le-a fost încredințată.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2010, autoritățile competente notifică Comisiei Europene actele normative și dispozițiile cu caracter statutar sau administrativ care includ cerințele prevăzute la alin. (1), precizând motivele pentru includerea acestor cerințe în actele normative.

(5) În cazul în care Comisia Europeană consideră că actele normative și dispozițiile prevăzute la alin. (4) conțin bariere în calea liberei circulații a serviciilor și a dreptului de liberă stabilire, autoritățile competente iau măsuri pentru a renunța la adoptarea acestora sau pentru abrogarea lor, după caz.

(6) Obligația de notificare prevăzută la alin. (4) se consideră îndeplinită în cazul proiectelor de acte normative care parcurg procedura de notificare prevăzută în Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările ulterioare.

ART. 15

Autoritățile competente au următoarele obligații:

a) analizează legislația în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor și inițiază modificări legislative, acolo unde este cazul, în vederea eliminării regimurilor de autorizare care nu respectă criteriile prevăzute la art. 8, până la data de 15 iunie 2009;

b) analizează regimurile de autorizare menținute și inițiază modificări legislative, după caz, pentru eliminarea condițiilor interzise, prevăzute la art. 13, sau pentru eliminarea condițiilor evaluabile, prevăzute la art. 14 alin. (1), care contravin prevederilor art. 14 alin. (2) și (3), până la data de 15 iunie 2009;

c) raportează prin intermediul platformei electronice Interactive Policy Making (IPM), până la data de 30 septembrie 2009, toate regimurile de autorizare prevăzute la lit. a) și condițiile de autorizare prevăzute la lit. b), care în urma evaluării au fost menținute.

CAPITOLUL IV

Libera circulație a serviciilor

SECȚIUNEA 1

Libertatea de a furniza servicii și derogările aferente

ART. 16

(1) Prestatorii stabiliți într-un alt stat membru au dreptul de a furniza servicii pe teritoriul României.

(2) Accesul la furnizarea unui serviciu sau exercitarea acestuia pe teritoriul României poate fi condiționat(ă) de îndeplinirea unor cerințe, doar dacă acestea respectă cumulativ următoarele principii:

a) principiul nediscriminării: cerințele nu trebuie să fie, direct ori indirect, discriminatorii în ceea ce privește cetățenia sau, pentru persoanele juridice, în ceea ce privește statul membru în care acestea sunt stabilite;

b) principiul necesității: cerințele trebuie să fie justificate pe baza unor rațiuni de ordine publică, siguranță publică, sănătate publică sau protecția mediului;

c) principiul proporționalității: cerințele trebuie să fie adecvate pentru a garanta realizarea obiectivelor, fără a depăși ceea ce este necesar pentru realizarea acestora.

(3) Libertatea de a furniza servicii în cazul unui prestator stabilit într-un alt stat membru nu poate fi restrânsă prin impunerea uneia dintre următoarele cerințe:

a) obligația de a fi stabilit pe teritoriul României;

b) obligația de a obține o autorizație din partea unor autorități competente, incluzând înscrierea într-un registru pe teritoriul României, în afara celor impuse prin prevederile prezentei ordonanțe de urgență, prin alte acte normative care transpun acte normative comunitare sau prin acte normative comunitare cu aplicabilitate directă;

c) interdicția de a stabili pe teritoriul României o infrastructură specifică, necesară pentru prestarea serviciilor în cauză;

d) aplicarea unui regim contractual special între prestator și beneficiarul serviciului, care împiedică sau restricționează prestarea serviciilor în mod independent;

e) obligația de a deține un document de identitate specific, emis de autoritatea competentă pentru prestarea serviciului respectiv;

f) cerințe care restricționează utilizarea echipamentelor și a materialelor asociate prestării serviciilor, cu excepția celor necesare pentru asigurarea sănătății și a securității muncii;

g) restricții asupra libertății de a presta serviciile menționate la art. 19.

(4) Autoritățile administrației publice pot aplica, în conformitate cu legislația națională armonizată, propriile reguli în ceea ce privește condițiile de angajare, inclusiv cele stabilite în contractele colective.

ART. 17

Prevederile art. 16 alin. (2) și (3) nu se aplică:

a) serviciilor de interes economic general, printre care: în sectorul poștal, serviciilor de natura celor reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, cu modificările și completările ulterioare; în sectorul electricității, serviciilor reglementate prin Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare; în sectorul gazelor, serviciilor reglementate prin Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare; serviciilor de distribuție și alimentare cu apă și serviciilor de canalizare și tratare a apelor uzate sau reziduale reglementate prin Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, cu modificările și completările ulterioare; serviciilor de tratare a deșeurilor; în sectorul energiei termice, serviciilor reglementate prin Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006; serviciilor de salubritate, reglementate prin Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, cu modificările și completările ulterioare; serviciilor de iluminat public, reglementate prin Legea serviciului de iluminat public nr. 230/2006; serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local;

b) domeniilor reglementate prin Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale;

c) domeniilor reglementate prin Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare;

d) serviciilor de asistență juridică reglementate de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) domeniilor reglementate prin cap. IV¹ din Legea nr. 200/2004, cu modificările și completările ulterioare; art. 24 și 24¹ din Hotărârea Guvernului nr. 860/2004 privind recunoașterea calificării de medic veterinar și reglementarea unor aspecte referitoare la exercitarea profesiei de medic veterinar, cu modificările și completările ulterioare; art. 11 alin. 2 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată;

f) domeniilor reglementate prin Regulamentul (CEE) nr. 1.408/71 al Consiliului privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității;

g) formalităților administrative reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;

h) în ceea ce privește cetățenii țărilor terțe care se deplasează în România pentru prestarea sau pentru a li se furniza un serviciu, dreptului autorităților române de a solicita viză ori permis de ședere pentru resortisanți din țări terțe cărora nu li se aplică regimul de recunoaștere reciprocă prevăzut la art. 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune sau posibilității de a obliga resortisanții din țările terțe să se prezinte la autoritățile competente din România la momentul intrării acestora pe teritoriul său ori la o dată ulterioară;

i) în ceea ce privește transportul de deșeuri, domeniilor reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri;

j) drepturilor de autor și drepturilor conexe, drepturilor sui-generis ale fabricanților bazelor de date, drepturilor de proprietate industrială, inclusiv drepturilor reglementate prin Legea nr. 16/1995 privind protecția topografiilor produselor semiconductoare, republicată;

k) documentelor care, potrivit legislației naționale, necesită intervenția unui notar;

l) domeniilor reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statuar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008;

m) procedurii de înmatriculare a vehiculelor achiziționate în leasing dintr-un alt stat membru;

n) obligațiilor contractuale și extracontractuale, inclusiv forma contractelor, determinate în conformitate cu normele dreptului privat internațional.

ART. 18

(1) Prin derogare de la prevederile art. 16 și doar în cazuri excepționale, autoritățile competente pot lua măsuri cu privire la un prestator stabilit într-un alt stat membru, pentru a garanta siguranța serviciilor.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot fi adoptate numai cu respectarea procedurii de asistență reciprocă stabilită la art. 40 și numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) prevederile naționale în conformitate cu care se adoptă măsura respectivă nu au făcut obiectul armonizării, la nivel comunitar, în domeniul siguranței serviciilor;

b) măsurile prevăd un nivel mai înalt de protecție a beneficiarului decât cel prevăzut într-o măsură adoptată de statul membru de stabilire în conformitate cu prevederile sale naționale;

c) statul membru de stabilire nu adoptă nicio măsură sau adoptă măsuri insuficiente în comparație cu cele prevăzute la art. 40;

d) măsurile sunt proporționale cu obiectivul garantării siguranței serviciilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Drepturile beneficiarilor de servicii

ART. 19

Utilizarea de către un beneficiar a unui serviciu oferit de către un prestator stabilit într-un alt stat membru nu poate fi restricționată, în special prin impunerea următoarelor cerințe:

- a) obligația de a obține o autorizație de la autoritățile competente sau de a face o declarație către acestea dacă doresc să apeleze la serviciile unor prestatori stabiliți în alt stat membru;
- b) limite discriminatorii în acordarea asistenței financiare pentru folosirea unui anumit serviciu pe motiv că prestatorul este stabilit într-un alt stat membru sau din motive referitoare la locul unde se prestează serviciul.

ART. 20

(1) Prestatorii nu pot include condiții discriminatorii referitoare la cetățenie sau la naționalitate ori la locul de reședință sau la sediul beneficiarului în condițiile generale de acces la un serviciu puse la dispoziția publicului.

(2) Prestatorii pot stabili condiții de acces diferite în cazul în care acestea sunt justificate prin criterii obiective.

(3) Clauzele ori declarațiile ce cuprind condiții discriminatorii sunt nule de drept.

ART. 21

(1) Se desemnează Centrul European al Consumatorilor din România ca organism competent pentru aspectele legate de informarea și asistența oferite consumatorilor.

(2) Informațiile puse la dispoziția consumatorilor cuprind următoarele:

- a) informații generale referitoare la cerințele din domeniul protecției consumatorilor;
- b) informații generale cu privire la posibilitățile de soluționare a unui litigiu între un prestator și un consumator, inclusiv căile de atac disponibile în cazul unui litigiu între un prestator și un consumator;
- c) datele de contact ale asociațiilor de la care consumatorii pot obține asistență practică.

(3) Informațiile și asistența se oferă într-o manieră clară și trebuie să fie actualizate și ușor accesibile de la distanță, inclusiv prin mijloace electronice.

(4) În vederea îndeplinirii cerințelor stabilite la alin. (2), atunci când este sesizat de către un consumator, Centrul European al Consumatorilor din România contactează, în cazul în care este necesar, organismul competent al statului membru de stabilire al prestatorului în cauză. Informațiile primite de la organismul competent din statul membru de stabilire al prestatorului în cauză vor fi transmise consumatorului.

(5) Centrul European al Consumatorilor din România va răspunde solicitărilor primite de la organisme competente din alte state membre ori din România, în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 20 de zile de la primirea solicitării.

ART. 22

În vederea aplicării prevederilor prezentului capitol, autoritățile competente au următoarele obligații:

a) analizează legislația în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor și inițiază modificări legislative, acolo unde este cazul, în vederea eliminării cerințelor care contravin prevederilor art. 16, până la data de 15 iunie 2009;

b) raportează prin intermediul platformei electronice Interactive Policy Making (IPM), până la data de 30 septembrie 2009, toate cerințele menținute potrivit prevederilor art. 16 alin. (4).

CAPITOLUL V

Calitatea serviciilor

ART. 23

(1) Prezenta ordonanță de urgență nu aduce atingere dreptului autorităților competente de a solicita prestatorilor ale căror servicii prezintă un risc direct și specific pentru sănătatea și siguranța beneficiarului sau a unei terțe persoane ori pentru securitatea financiară a beneficiarului, încheierea unei asigurări de răspundere profesională, corespunzătoare naturii și gradului de risc, sau acordarea unei garanții ori încheierea unui acord similar, echivalent sau comparabil în esență cu aceasta în ceea ce privește scopul.

(2) Atunci când un prestator se stabilește în România, autoritățile competente nu pot solicita o asigurare de răspundere profesională sau o garanție în cazul în care acesta este deja acoperit de o garanție echivalentă ori comparabilă în esență în ceea ce privește scopul și acoperirea pe care o oferă în privința riscului asigurat, a sumei asigurate sau a plafonului garanției, precum și eventuale excluderi de la acoperire, într-un alt stat membru în care prestatorul este deja stabilit. În cazul în care echivalența este doar parțială, autoritățile competente române pot solicita o garanție suplimentară pentru a acoperi aspectele care nu sunt deja acoperite.

(3) În cazul în care autoritățile competente române impun unui prestator stabilit în România să încheie o asigurare de răspundere profesională sau să ofere o altă garanție, acestea acceptă ca mijloace suficiente de probă dovada acoperirii asigurării, eliberată de instituțiile de credit și de asigurătorii stabiliți în alte state membre.

(4) Dispozițiile alin. (1) - (3) nu aduc atingere asigurărilor profesionale sau sistemelor de garanții prevăzute în acte normative naționale care transpun directive ori care creează cadrul juridic necesar aplicării directe a unui regulament.

(5) În sensul prezentului articol:

a) risc direct și specific înseamnă un risc care decurge direct din prestarea serviciului;

b) sănătatea și siguranța înseamnă, referitor la un beneficiar sau la o terță persoană, prevenirea decesului ori a unei vătămări corporale grave;

c) securitatea financiară înseamnă, referitor la un beneficiar, prevenirea unor pierderi importante în capital sau din valoarea unui bun;

d) asigurare de răspundere profesională înseamnă o asigurare încheiată de un prestator în vederea răspunderii potențiale față de beneficiari și, după caz, față de terți, pentru prejudicii cauzate prin furnizarea serviciului.

ART. 24

(1) Prestatorii nu pot fi supuși unor cerințe care îi obligă să exercite o anumită activitate specifică în mod exclusiv ori care limitează exercitarea, în comun sau în parteneriate, de activități diferite.

(2) Fac excepție următoarele categorii de prestatori:

a) profesiile reglementate, în măsura în care este necesar pentru asigurarea concordanței cu regulile de etică și conduită profesională, în scopul respectării independenței și a imparțialității profesiei;

b) prestatorii de servicii de certificare, acreditare, monitorizare tehnică, servicii de testare sau încercare, în măsura în care este necesar pentru asigurarea independenței și a imparțialității.

(3) În cazul în care sunt autorizate activități multidisciplinare între prestatorii menționați la alin. (2) autoritățile competente trebuie să se asigure că se îndeplinesc următoarele condiții:

a) prevenirea conflictelor de interese și a incompatibilităților între activități;

b) asigurarea independenței și a imparțialității specifice activităților desfășurate;

c) asigurarea compatibilității între regulile de etică și conduită profesională, care guvernează activitățile, în special din rațiuni care țin de secretul profesional.

(4) În vederea aplicării prevederilor alin. (1) - (3), autoritățile competente au următoarele obligații:

a) analizează legislația în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor și inițiază modificări legislative, acolo unde este cazul, în vederea eliminării cerințelor care contravin prevederilor alin. (1) - (3) până în data de 15 iunie 2009;

b) raportează prin intermediul platformei electronice Interactive Policy Making (IPM), până în data de 30 septembrie 2009, toate cerințele menținute în baza alin. (2).

ART. 25

(1) La solicitarea prestatorilor, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor oferă acestora consultanță în realizarea unor coduri de conduită.

(2) Centrul European al Consumatorilor din România publică pe pagina sa de internet informații cu privire la semnificația anumitor etichete, precum și criteriile de aplicare a etichetelor și a altor mărci ale calității referitoare la servicii.

(3) Asociațiile profesionale trebuie să facă ușor accesibile beneficiarilor și prestatorilor informații cu privire la semnificația anumitor etichete, precum și criteriile de aplicare a etichetelor și a altor mărci ale calității referitoare la servicii.

(4) Autoritățile cu responsabilități în domeniu, în cooperare cu Comisia Europeană, adoptă, după caz, măsuri adiacente pentru a încuraja organizațiile profesionale, camerele de comerț, asociațiile patronale, precum și asociațiile de consumatori să promoveze furnizarea unor servicii de calitate, în special prin ușurarea evaluării competenței prestatorului.

(5) Asociațiile de consumatori și asociațiile profesionale sau patronale pot coopera, la nivel comunitar, pentru a promova furnizarea unor servicii de calitate.

(6) Centrul European al Consumatorilor din România cooperează cu asociațiile de consumatori și cu asociațiile profesionale, pentru a promova furnizarea unor servicii de calitate.

ART. 26

(1) Prestatorii au obligația de a pune la dispoziția beneficiarilor următoarele informații:

a) numele sau denumirea prestatorului, forma de organizare, adresa unde este stabilit, precum și date care să permită contactarea rapidă și comunicarea directă cu acesta, după caz, prin mijloace electronice;

b) în cazul în care prestatorul este înmatriculat într-un registru, numele acelui registru și numărul de înregistrare al prestatorului sau mijloacele de identificare echivalente în acel registru;

c) în cazul în care activitatea este supusă unui regim de autorizare, datele autorității competente care a eliberat autorizația;

d) în cazul în care prestatorul exercită o activitate care este supusă TVA, numărul de identificare menționat la art. 153, 153¹ și 154 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul profesiilor reglementate, orice ordin profesional sau organism similar la care prestatorul este înscris, titlul profesional și statul membru în care a fost acordat acest titlu;

f) condițiile și clauzele generale de prestare a serviciului, dacă există, utilizate de către prestator;

g) clauze contractuale cu privire la legea aplicabilă contractului și/sau la instanța competentă dacă sunt folosite de către prestator;

h) existența unei garanții postvânzare care nu este impusă prin lege;

i) prețul serviciului, în cazul în care acesta este stabilit, în prealabil, de către prestator, pentru un anumit tip de serviciu;

j) principalele caracteristici ale serviciilor, în cazul în care acestea nu reies deja din context;

k) asigurarea de răspundere civilă profesională sau garanțiile profesionale, dacă există, și, în special, datele de contact ale asigurătorului sau ale garantului, precum și teritoriul pe care este valabilă.

(2) La alegerea prestatorului, informațiile menționate la alin. (1):

a) sunt comunicate de către prestator din proprie inițiativă;

b) sunt ușor accesibile beneficiarului în locul prestării serviciului sau al încheierii contractului;

c) pot fi accesate cu ușurință de către beneficiar, prin mijloace electronice, la o adresă oferită de către prestator;

d) sunt cuprinse în orice documente de informare oferite beneficiarului de către prestator, documente care cuprind o descriere detaliată a serviciului prestat.

(3) La cererea beneficiarului, prestatorii oferă următoarele informații suplimentare:

a) prețul serviciului, în cazul în care acesta nu este stabilit, în prealabil, de către prestator, sau, dacă nu poate fi comunicat un preț exact, o metodă de calcul al prețului,

astfel încât acesta să poată fi verificat de către beneficiar, sau un deviz suficient de detaliat;

b) în ceea ce privește profesiile reglementate, o referire la normele profesionale aplicabile în statul membru de stabilire și mijloacele prin care se poate obține accesul la acestea;

c) informații cu privire la activitățile conexe și la parteneriatele prestatorilor, agreeate pentru desfășurarea acestor activități, care sunt legate de serviciul în cauză, precum și cu privire la măsurile luate pentru a se evita conflictele de interese. Aceste informații se includ în orice document informativ în care prestatorii oferă o descriere detaliată a serviciilor lor;

d) codurile de conduită la care a aderat prestatorul și adresele de internet la care aceste coduri pot fi consultate, specificând limba în care sunt disponibile;

e) în cazul în care unui prestator îi este aplicabil un cod de conduită sau este membru al unei asociații profesionale ori al unui organism profesional care instituie posibilitatea de a recurge la mecanisme de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiilor, informează beneficiarii cu privire la posibilitatea utilizării acestora; prestatorul trebuie să indice modalitatea prin care beneficiarii pot obține informații detaliate cu privire la modalitățile extrajudiciare de soluționare a litigiilor.

(4) Prestatorul oferă informațiile menționate la alin. (1) - (3) în mod complet, corect, precis și în timp util înainte de încheierea contractului sau, în absența unui contract scris, înainte de prestarea serviciului.

(5) Intervalul de timp de la furnizarea informațiilor menționate la alin. (1) - (3) până la contractarea sau prestarea efectivă a serviciului nu poate fi mai scurt de 5 zile. Cu acordul scris al beneficiarului, termenul de 5 zile poate fi redus.

(6) Prezentul articol nu aduce atingere altor dispoziții legale prin care sunt reglementate cerințele de informare.

ART. 27

(1) Pentru soluționarea unor eventuale litigii, în afară de informațiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a), prestatorii vor furniza beneficiarilor, în special, adresa poștală, numărul de fax sau adresa de e-mail și numărul de telefon la care toți beneficiarii, inclusiv cei care au reședința sau sediul social într-un alt stat membru, le pot adresa o reclamație sau o solicitare de informații în legătură cu serviciul prestat. Prestatorii pun la dispoziție, de asemenea, adresa sediului social, în cazul în care aceasta nu este adresa obișnuită pentru corespondență.

(2) Prestatorii trebuie să facă dovada că au răspuns reclamațiilor primite în cel mai scurt termen, care nu poate depăși 30 de zile calendaristice, și că au depus eforturile necesare identificării unei soluții satisfăcătoare.

(3) Prestatorii trebuie să facă dovada că au furnizat complet, corect și precis informațiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(4) Prestatorii care sunt supuși unui cod de conduită sau sunt membri ai unei asociații ori ai unui organism profesional ale căror norme prevăd recurgerea la modalități extrajudiciare de soluționare a litigiilor îi informează pe beneficiari în această privință și

menționează acest lucru în orice document în care sunt prezentate detaliat serviciile lor, indicând modul în care se pot accesa informații detaliate cu privire la acestea.

ART. 28

(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă contravențională următoarele fapte:

a) în cazul nerespectării de către prestatori a obligațiilor prevăzute la art. 20, cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei;

b) în cazul nerespectării de către prestatori a obligațiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) - (5), cu amendă de la 1.000 la 10.000 lei;

c) nerespectarea de către prestatori a obligațiilor prevăzute la art. 27, cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

(2) Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimumul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(3) Valoarea amenzilor prevăzute la art. 28 alin. (1) se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor legale, sunt sau pot fi afectate interesele consumatorilor.

(5) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Cooperarea administrativă

ART. 29

Autoritățile competente române cooperează, prin intermediul SIPI, cu autoritățile competente din celelalte state membre, în vederea asigurării controlului prestatorilor de servicii și al serviciilor pe care aceștia le prestează.

ART. 30

(1) Departamentul pentru Afaceri Europene este coordonatorul național al SIPI în domeniul serviciilor și îndeplinește următoarele atribuții:

a) propune Guvernului desemnarea, prin hotărâre, după criteriul domeniului de activitate, a coordonatorilor delegați ai SIPI în domeniul serviciilor;

b) înregistrează în SIPI coordonatorii delegați, în perioada prealabilă lansării de către Comisia Europeană a procesului de autoînregistrare;

c) modifică parametrii de înregistrare în SIPI ai coordonatorilor delegați, la solicitarea acestora, în perioada prealabilă lansării de către Comisia Europeană a procesului de autoînregistrare;

d) validează înregistrările în SIPI ale autorităților competente după lansarea procesului de autoînregistrare;

e) asigură asistență coordonatorilor delegați cu privire la utilizarea SIPI;

f) îndeplinește funcția de punct național de contact pentru Comisia Europeană și pentru celelalte state membre cu privire la implementarea și gestionarea SIPI în România.

(2) Coordonatorii delegați ai SIPI în domeniul serviciilor îndeplinesc următoarele atribuții:

a) identifică autoritățile competente și le informează cu privire la obligația de a utiliza SIPI, de a solicita înregistrarea în SIPI sau de a se autoînregistra în SIPI, după caz;

b) înregistrează în SIPI autoritățile competente, în perioada prealabilă lansării de către Comisia Europeană a procesului de autoînregistrare;

c) se autoînregistrează în SIPI și operează în permanență modificările necesare după lansarea de către Comisia Europeană a procesului de autoînregistrare;

d) asigură asistență autorităților competente relevante pentru domeniul lor de activitate, cu privire la utilizarea SIPI.

ART. 31

(1) Autoritățile competente sunt obligate să solicite coordonatorilor delegați ai SIPI din domeniul lor de activitate înregistrarea în SIPI.

(2) Autoritățile competente desemnează cel puțin o persoană din cadrul instituției în vederea transmiterii de solicitări către autoritățile competente din alte state membre și a formulării de răspunsuri la solicitările acestora, prin intermediul SIPI.

(3) Solicitățile privind înregistrarea în SIPI trebuie să cuprindă informații privind:

a) denumirea autorității competente și descrierea sintetică a activității dacă acest lucru nu rezultă în mod clar din denumire;

b) datele de contact ale autorității competente, respectiv adresa, numărul de telefon/fax, adresa de e-mail, pagina de web;

c) limbile oficiale ale Uniunii Europene pe care le înțeleg lucrătorii autorității competente;

d) domeniul de activitate;

e) datele de contact ale persoanei care urmează a fi înregistrată în SIPI pentru autoritatea competentă.

(4) Autoritățile competente au obligația de a notifica modificarea informațiilor menționate la alin. (3) coordonatorului delegat din domeniul propriu de activitate în perioada prealabilă lansării, de către Comisia Europeană, a procesului de autoînregistrare.

(5) După lansarea procesului de autoînregistrare în SIPI, autoritățile competente neînregistrate sunt obligate să se înregistreze în SIPI și să solicite coordonatorului național al SIPI validarea înregistrării.

ART. 32

(1) Autoritățile competente române transmit, prin intermediul SIPI, autorităților competente din celelalte state membre, solicitări de informații sau solicitări privind efectuarea unor verificări, inspecții și investigații cu privire la:

a) prestatorii stabiliți pe teritoriul României, care prestează servicii pe teritoriul statelor membre respective; sau

b) prestatorii stabiliți pe teritoriul statelor membre respective, care prestează servicii pe teritoriul României.

(2) În legătură cu prestatorii stabiliți pe teritoriul României, care prestează servicii pe teritoriul altor state membre, autoritățile competente române pot solicita efectuarea unor verificări, inspecții și investigații necesare pentru a asigura controlul activității prestatorilor în cauză, pe teritoriul statelor membre respective.

(3) În legătură cu prestatorii stabiliți pe teritoriul altui stat membru, care prestează servicii pe teritoriul României, autoritățile competente române pot solicita informații, pe baza seturilor de întrebări existente în sistem, inclusiv cu privire la:

a) desfășurarea efectivă a unei activități economice în mod legal pe teritoriul statului respectiv;

b) măsurile disciplinare sau administrative și hotărârile de deschidere sau închidere a procedurii insolvenței;

c) punerea în executare a unor sancțiuni la sediul prestatorului de servicii și la punctele de lucru aflate pe teritoriul statului respectiv, în legătură cu serviciile prestate de acesta pe teritoriul României.

(4) În cuprinsul solicitărilor prevăzute la alin. (1) - (3) autoritățile competente române menționează motivele și descrierea situației de fapt care determină efectuarea demersului.

(5) Informațiile și documentele obținute în urma solicitărilor prevăzute la alin. (1) - (3) se utilizează numai în scopul pentru care au fost solicitate.

ART. 33

(1) Autoritățile competente române primesc, prin intermediul SIPI, de la autoritățile competente din alte state membre, solicitări de informații sau solicitări privind efectuarea unor verificări, inspecții și investigații, cu privire la prestatorii stabiliți pe teritoriul României care prestează servicii pe teritoriul statului membru respectiv sau cu privire la prestatorii stabiliți pe teritoriul statului membru respectiv și care prestează servicii pe teritoriul României.

(2) Autoritățile competente române acceptă solicitările prevăzute la alin. (1) dacă soluționarea integrală sau parțială a acestora intră în competența lor legală și dacă în cuprinsul solicitărilor se menționează motivele și descrierea situației de fapt care a determinat efectuarea demersului.

(3) În cazul în care soluționarea integrală sau parțială a solicitărilor prevăzute la alin. (1) nu intră în competența sa legală, autoritatea solicitată o retransmite altei autorități pe care o consideră competentă, precizând motivele care determină acest demers.

(4) Atunci când, după acceptarea unei solicitări, se constată că pentru realizarea verificărilor, inspecțiilor sau investigațiilor sunt necesare informații sau documente suplimentare, acestea se solicită autorităților care au inițiat solicitarea.

(5) Răspunsul conține informațiile cu privire la rezultatele verificărilor, inspecțiilor și investigațiilor și, atunci când este cazul, cu privire la măsurile care au fost luate în urma desfășurării acestor activități.

(6) Autoritățile competente române transmit răspunsul prin intermediul SIPI în termenul precizat în cuprinsul solicitării sau în termenul necesar pentru realizarea activităților respective, dacă termenul nu este precizat. Atunci când, din motive obiective, activitățile nu pot fi realizate în termenul precizat în cuprinsul solicitării, autoritatea care a acceptat solicitarea informează autoritatea solicitantă cu privire la acest aspect.

(7) În cazul în care autoritatea care primește o solicitare nu este competentă a soluționa solicitarea și nu cunoaște autoritatea competentă, aceasta înaintează solicitarea către coordonatorul delegat în vederea identificării autorității competente.

(8) În cazul în care coordonatorul delegat nu poate identifica autoritatea competentă a soluționa o solicitare, acesta redirecționează solicitarea către coordonatorul național în vederea stabilirii competenței.

ART. 34

(1) Autoritățile competente furnizează, potrivit competențelor legale, în baza solicitărilor primite prin intermediul SIPI, informații pe baza seturilor de întrebări existente în sistem, inclusiv cu privire la:

a) desfășurarea efectivă a unei activități economice în mod legal pe teritoriul României de către un prestator stabilit pe teritoriul României care prestează servicii într-un alt stat membru;

b) măsurile disciplinare sau administrative și deciziile referitoare la deschiderea ori închiderea procedurii de insolvență luate de către autoritățile române împotriva unui prestator și care privesc în mod direct competența prestatorului sau fiabilitatea profesională a acestuia.

(2) Autoritatea competentă care comunică informațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) îl informează pe prestatorul în cauză cu privire la această comunicare, în termen de 5 zile lucrătoare de la data transmiterii răspunsului către autoritatea solicitantă.

(3) Măsurile disciplinare sau administrative prevăzute la alin. (1) lit. b) se comunică numai dacă sunt definitive și/sau irevocabile. Pentru celelalte decizii prevăzute la alin. (1) se menționează în cuprinsul răspunsului dacă hotărârea este definitivă și/sau irevocabilă sau dacă s-a introdus o cale de atac împotriva acesteia, precum și data la care urmează a fi soluționată calea de atac.

(4) În cuprinsul răspunsului cu privire la aspectele prevăzute la alin. (1) lit. b), se menționează și dispozițiile de drept intern în temeiul cărora prestatorul a fost sancționat.

(5) Dacă schimbul de informații vizează date cu caracter personal, acesta se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 35

(1) Autoritățile competente române efectuează, inclusiv în baza solicitărilor primite prin intermediul SIPI, activități de control sau de punere în executare a unor sancțiuni, potrivit atribuțiilor legale, la sediul unui prestator stabilit în România și la punctele de lucru aflate pe teritoriul României.

(2) Autoritățile competente române informează autoritatea solicitantă cu privire la rezultatul activităților de control și la măsurile luate, dacă este cazul, prin intermediul SIPI.

(3) Autoritățile competente române nu se abțin să adopte măsuri de control ori de punere în executare pe teritoriul României pe motiv că serviciul a fost prestat sau a cauzat prejudicii în alt stat membru.

(4) Autoritățile competente române asigură controlul prestatorilor stabiliți în România, fără ca aceasta să implice obligația de a efectua verificări și controale factuale pe teritoriul statelor membre unde se prestează serviciul. Astfel de verificări și controale se efectuează de către autoritățile competente din statul membru unde operează temporar prestatorul, la cererea autorităților române.

ART. 36

(1) Autoritățile competente române efectuează controale, potrivit atribuțiilor legale, cu privire la activitatea desfășurată pe teritoriul României de către prestatori stabiliți în alte state membre, la solicitarea autorităților competente din statele membre de stabilire, și pot decide cu privire la măsurile cele mai potrivite care trebuie luate în fiecare caz în parte, pentru a răspunde solicitărilor primite prin intermediul SIPI.

(2) Autoritățile competente române sunt responsabile de controlul activității prestatorului pe teritoriul său din punctul de vedere al respectării cerințelor care pot fi impuse în temeiul art. 16 și 17. Astfel, autoritățile competente române:

a) adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că prestatorul îndeplinește cerințele legate de accesul la activitatea respectivă și exercitarea acesteia;

b) efectuează verificări, inspecții și investigații necesare pentru controlul serviciului prestat.

(3) Autoritățile competente române pot efectua activități de control, potrivit atribuțiilor stabilite de lege, în alte cazuri decât pentru a răspunde unor solicitări primite prin intermediul SIPI, cu condiția ca acestea să nu fie discriminatorii, să fie proporționale și să nu fie motivate de faptul că prestatorul este stabilit în alt stat membru.

ART. 37

Autoritățile competente române permit autorităților competente din celelalte state membre consultarea registrelor pe care le dețin, așa cum sunt ele definite la art. 2 lit. n) și în care sunt înregistrate informații cu privire la prestatorii stabiliți pe teritoriul României, în aceleași condiții în care este permisă consultarea respectivelor registre de către autoritățile române cu competențe echivalente.

ART. 38

(1) Autoritățile competente solicită motivat, prin intermediul SIPI, intervenția coordonatorului delegat al SIPI pentru domeniul de activitate respectiv în vederea obținerii unui răspuns, în oricare dintre următoarele cazuri:

a) solicitările transmise prin intermediul SIPI nu au fost acceptate;

b) solicitările transmise prin intermediul SIPI au fost acceptate, însă nu s-a primit un răspuns în termenul stabilit;

c) solicitările transmise prin intermediul SIPI au fost acceptate, însă răspunsul primit nu este considerat satisfăcător.

(2) În situația în care consideră justificată solicitarea de intervenție, coordonatorul delegat al SIPI, sesizat potrivit alin. (1), transmite, prin intermediul SIPI, o cerere de intervenție coordonatorului delegat pentru serviciul în cauză al celuilalt stat membru.

(3) Dacă nu se primește un răspuns satisfăcător, coordonatorul delegat al SIPI în cauză propune coordonatorului național al SIPI transmiterea unei informări către Comisia Europeană cu privire la neîndeplinirea obligațiilor de asistență de către statul membru respectiv.

(4) În situația în care consideră justificată propunerea coordonatorului delegat al SIPI, coordonatorul național al SIPI transmite o informare către Comisia Europeană cu privire la neîndeplinirea obligațiilor de asistență de către statul membru respectiv.

ART. 39

(1) În cazul în care o autoritate competentă are cunoștință despre acte ori împrejurări grave și precise referitoare la o activitate de servicii care ar putea cauza prejudicii grave sănătății sau siguranței persoanelor ori mediului, pe teritoriul României sau pe teritoriul altor state membre, aceasta propune coordonatorului delegat SIPI transmiterea unei alerte, prin intermediul SIPI, către Comisia Europeană, statul membru de stabilire și statele membre în cauză.

(2) În urma analizării informărilor primite potrivit alin. (1), coordonatorul delegat al SIPI înaintează coordonatorului național al SIPI propunerea de transmitere a alertei, dacă o consideră justificată.

(3) Coordonatorul național al SIPI analizează propunerea din punctul de vedere al respectării procedurilor și criteriilor pentru alertă și, atunci când cazul întrunește toate criteriile, transmite alerta către Comisia Europeană, statul membru de stabilire și către celelalte state membre cu privire la aspectele constatate și la măsurile luate de către autoritățile române.

ART. 40

(1) În cazul în care o autoritate competentă română intenționează să adopte o măsură în conformitate cu art. 18, procedura stabilită la alin. (2) - (8) se aplică fără a aduce atingere procedurilor judiciare, inclusiv procedurilor preliminare și actelor îndeplinite în cadrul unei cercetări penale.

(2) Autoritatea competentă română solicită autorității competente din statul membru de stabilire să adopte măsuri împotriva prestatorului respectiv, oferind toate informațiile relevante cu privire la serviciul în cauză și la circumstanțele cauzei.

(3) În urma primirii răspunsului de la autoritatea competentă din statul membru de stabilire cu privire la măsurile adoptate ori avute în vedere sau, după caz, motivele pentru care nu a luat nicio măsură, autoritatea competentă română poate solicita coordonatorului delegat al SIPI declanșarea procedurii de derogare.

(4) Coordonatorul delegat al SIPI verifică temeiul solicitării și, în cazul în care aprobă transmiterea solicitării de derogare, transmite coordonatorului național al SIPI solicitarea

de a notifica Comisiei Europene și statului membru de stabilire intenția de a adopta măsuri, indicând următoarele:

a) motivele pentru care consideră că măsurile adoptate sau avute în vedere de statul membru de stabilire sunt inadecvate;

b) motivele pentru care consideră că măsurile pe care intenționează să le adopte îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 18.

(5) Măsurile nu pot fi adoptate decât după un termen de 15 zile lucrătoare de la data notificării prevăzute la alin. (4).

(6) La solicitarea Comisiei Europene, autoritatea competentă română are obligația de a nu adopta măsurile propuse sau de a suspenda de urgență măsurile inițiate, în cazul în care se constată că acestea sunt incompatibile cu legislația comunitară.

(7) Coordonatorul național al SIPI poate refuza transmiterea unei solicitări de derogare dacă nu au fost respectate procedurile sau dacă aceasta nu îndeplinește cumulativ criteriile pentru derogare.

(8) În caz de urgență, o autoritate competentă care intenționează să adopte o măsură poate deroga de la prevederile alin. (2) - (5) și (7). În astfel de cazuri, măsurile se notifică în cel mai scurt termen, prin intermediul și cu acordul coordonatorului național al SIPI, Comisiei Europene și statului membru de stabilire, fiind indicate motivele care justifică urgența.

(9) În cazul în care coordonatorul național al SIPI primește o comunicare din partea unei autorități competente dintr-un alt stat membru cu privire la intenția acesteia de a lua măsuri împotriva unui prestator stabilit în România care prestează servicii în statul respectiv, coordonatorul național al SIPI va transmite imediat comunicarea coordonatorului delegat al SIPI, acesta având obligația de a analiza cazul respectiv și măsurile luate de autoritatea competentă română și de a transmite coordonatorului național al SIPI poziția sa cu privire la legitimitatea derogării solicitate.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

ART. 41

(1) Condițiile de organizare și funcționare a punctelor de contact unic se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, până la data de 1 iulie 2009.

(2) Normele și procedurile de cooperare administrativă prin intermediul SIPI vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului până la data de 1 iulie 2009.

ART. 42

Departamentul pentru Afaceri Europene notifică Comisiei Europene prezenta ordonanță de urgență, precum și actele normative prevăzute la art. 41.

Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 376 din 27 decembrie 2006.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul întreprinderilor mici și mijlocii,
comerțului și mediului de afaceri,
Constantin Niță

Șeful Departamentului
pentru Afaceri Europene,
Vasile Pușcaș

p. Ministrul justiției
și libertăților cetățenești,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat

Ministrul economiei,
Adrieian Videanu

Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Bogdan Marcel Pandelică

Ministrul comunicațiilor
și societății informaționale,
Gabriel Sandu

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 20 mai 2009.
Nr. 49.

ANEXA 1

LISTA

actelor normative care conțin prevederi referitoare la documentele pentru care nu se aplică prevederile art. 5 alin. (1) și (2)

Prevederile art. 5 alin. (1) și (2) din prezenta ordonanță de urgență nu se aplică documentelor menționate în:

a) art. 18, art. 24 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 860/2004 privind recunoașterea calificării de medic veterinar și reglementarea unor aspecte referitoare la exercitarea profesiei de medic veterinar, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 34 alin. (2) și art. 35³ alin. (3) din Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 182, 183 și în art. 191 - 196 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare;

d) art. 80⁸ alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește formalitățile de publicitate a comercianților.